

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8SŽk/5/2016
Identifikačné číslo spisu: 1012200634
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1012200634.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: M. X., bytom v H., G. XX, proti žalovanému: neuvedený, o námietkach proti rozpusteniu zhromaždenia konaného 09. marca 2012 medzi 16:00 hod. až 21:00 hod. v Bratislave, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2016, č. k. 5S/131/2012-14, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2016, č. k. 5S/131/2012-14 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 31. mája 2016, č. k. 5S/131/2012-14 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zastavil konanie vedené na krajskom súde pre neodstránenie väd námietok v súdom stanovenej lehote podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd rozhodol, že žiaden z účastníkov súdneho konania nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že uznesením z 10. februára 2016, č. k. 5S/131/2012-11 vyzval opätovne žalobcu na doplnenie námietok z 23. marca 2012 v lehote do 15 dní o tieto náležitosti:

- správne označil žalovaného a jeho sídlo,
- správne znenie konečného návrhu (ako navrhuje, aby súd rozhodol - návrh znenia výroku rozsudku),
- či išlo o zhromaždenie, ktoré bolo povolené, alebo zakázané,
- ak bolo povolené, či sa zhromaždenie podstatne odchyľilo od oznámeného účelu.

Ďalej krajský súd uviedol, že výzva bola žalobcovi doručená 11. apríla 2016.

Krajský súd následne poukázal na ustanovenie § 249 ods. 1 a ods. 2, § 250 ods. 1 a ods. 4 a § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a skonštatoval, že uznesením z 10. februára 2016, č. k. 5S/131/2012-11

bol žalobca vyzvaný na odstránenie väd námietok a zároveň bol poučený, že v prípade neodstránenia väd námietok bude konanie zastavené.

V závere napadnutého rozhodnutia krajský súd citoval ustanovenie § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že nakoľko žalobca v stanovenej lehote vadu námietok neodstránil, krajský súd konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zastavil.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku pretože v prípade zastavenia konania nemá žiaden z účastníkov súdneho konania právo na ich náhradu.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ale ani na zmenu.

Podľa § 13 zákona č. 84/1990 Zb. o zhromažďovaní práve v znení účinnom do 30. júna 2016 proti rozpusteniu zhromaždenia môže zvolávateľ alebo účastník zhromaždenia do 15 dní podať námietky na súde. Súd rozhodne, či zhromaždenie bolo alebo nebolo rozpustené v súlade so zákonom. Pre konanie platia obdobne ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku o preskúmaní rozhodnutí iných orgánov.

Podľa § 249 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže podľa § 210a rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

Podľa § 250 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Odvolací súd uvádza, že § 250 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku má kogentný charakter a ide o špeciálnu právnu úpravu účastníkov v súdnom konaní. Nesprávne označenie žalovaného v konaní o preskúmanie zákonosti rozhodnutia správneho orgánu nebráni súdu, aby konal so správne identifikovaným žalovaným, pokiaľ táto skutočnosť vyplýva zo samotnej žaloby (námietok) a aby žalovaný správny orgán bol aj správne označený v písomnom vyhotovení rozhodnutia súdu. Prípadné nesprávne alebo neúplné označenie žalovaného správneho orgánu preto nemôže mať samé osebe za

následok zastavenie konania. To platí aj o námietkach proti rozpusteniu zhromaždenia podaných podľa § 13 zákona č. 84/1990 Zb. o zhromažďovacom práve (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2011, sp. zn. 4Sžo/17/2011).

Zo znenia podaných námietok proti rozpusteniu zhromaždenia z 23. marca 2012 a ich doplnenia podľa odvolacieho súdu vyplýva, kto mal zhromaždenie rozpustiť, a na podklade tejto informácie bol krajský súd v zmysle ustanovenia § 250 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku a právnej zásady „iura novit curia“ povinný sám presne identifikovať žalovaný správny orgán a s ním aj konať.

Vo vzťahu k doplneniu náležitostí, požadovaných krajským súdom - či išlo o zhromaždenie, ktoré bolo povolené alebo zakázané, a ak bolo zhromaždenie povolené, či sa podstatne odchyľilo od oznámeného účelu, odvolací súd uvádza, že žalobcovi výslovne zo žiadneho ustanovenia zákona č. 84/199 Zb. ani zákona č. 99/1963 Zb. nevyplýva povinnosť uviesť tieto skutočnosti (ako esenciálne náležitosti) v námietkach proti rozpusteniu zhromaždenia. Navyše, podľa názoru odvolacieho súdu, neuvedenie týchto informácií žalobcom v námietkach proti rozpusteniu zhromaždenia, nepredstavuje taký nedostatok, pre ktorý nemožno v konaní pokračovať, teda vo veci konať a rozhodnúť. Uvedené platí aj o náležitosti petitu (čoho sa žalobca domáha), ktorý vyplýva zo samotnej podstaty námietok proti rozpusteniu zhromaždenia.

Vzhľadom na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, odvolací súd odvolaniu žalobcu vyhovel a uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2016, č. k. 5S/131/2012-14 podľa § 221 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, keď nebol podľa odvolacieho súdu daný dôvod na zastavenie konania tak, ako rozhodol krajský súd, aj so zreteľom na samotný charakter rozhodnutia o rozpustení zhromaždenia, ktoré sa účastníkom zhromaždenia len oznamuje priamo na mieste.

Odvolací súd sa vzhľadom na zrušenie rozhodnutia krajského súdu vecou samou nezaoberal. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu vec znovu prejednať a rozhodnúť.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Povinnosťou krajského súdu bude v novom rozhodnutí vo veci samej rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 224 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku).

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.